

Lärande i LTH

HÖGSKOLEPEDAGOGISK INSPIRATION FRÅN GENOMBROTET | LTH | LUNDS UNIVERSITET | BLAD 46 | OKT 2020

DIGICAMPUS – STUDENTPERSPEKTIVET

Det är inte längre relevant att skarpt särskilja digitala lärmiljöer från våra analoga miljöer på campus. Vi kan nyttja campusundervisningen till fantastiskt bra saker, men vi måste också acceptera att ur studentens perspektiv så bildar analogt och digitalt en helhet. Det som är viktigt för studenterna handlar väldigt lite om vilka exakta verktyg vi använder (så länge de får studenterna att gräva djupare i kursinnehållet).

Det har gjorts flera internationella utvärderingar om studenters användning av digitala verktyg men jag har inte hittat någon som faktiskt har undersökt vad studenterna själva uppfattar som viktigast. Därför har jag under våren tittat lite närmare på frågan och hittat tre viktiga punkter, som i och för sig inte nödvändigtvis känns som någon stor överraskning.

Det som studenterna upplever som viktigast för att en digital lärmiljö ska stödja det egna lärandet tycks vara:

- **Strukturen på materialet.** En god struktur behöver synliggöra kursinnehållet. Kanske handlar det om att strukturen synliggör vad som förväntas vecka för vecka, eller att på annat sätt strukturera materialet så att det överensstämmer med hur studenten förväntas angripa det.
- **Möjligheter till egen planering** (tillgänglighet). Studenterna uppskattar transparens som gör det möjligt att förstå vad som missas vid sjukdom eller att veta vad som bör angripas närmast för att ligga steget före.
- **Möjligheter till att själv arbeta aktivt** och att känna sig motiverad att göra det. Motivationen antas stärkas redan av punkt 1 och 2 ovan. Om kursmiljön känns som en trygg plats där man kan lita på materialets relevans och struktur blir också inställningen till att jobba med det mer positiv. Studenterna uppskattar vidare möjligheter att aktivt arbeta med materialet, både på ett sätt som gör att de känner att de verkligen klarat av något och som gör att de aktivt får öva och pröva sina kunskaper efterhand som de växer fram.

Själv älskar jag campusundervisning men hävdar samtidigt att digitala verktyg kan öppna dörren för mer aktivt arbete med kursmaterialet. Det betyder inte att det *automatiskt* blir bra undervisning bara för att studenterna diskuterar i breakout rooms eller skriver inlägg på ett forum; nej, vi måste fråga oss: vad vill vi att studenterna ska tänka på när de ägnar tid åt kursen? Och hur kan vi stimulera just det tänkandet? Jag vill alltså inte att vi har fokus på vad studenterna tänker OM kursen utan snarare vad de tänker PÅ medan de studerar i kursen, och hur man kan motivera dem till att gräva djupare och djupare.

Jag hoppas att vi i framtiden kan lämna den initiala paniken och funderingarna kring "var ska jag klicka för att..." för att istället tänka bredare, vildare och helt nytt i termer av digital teknik för att stödja lärande.

Sandra Nilsson

Universitetsadjunkt i Datavetenskap och Pedagogisk utvecklare på Genombrottet

UR INNEHÅLLET

Krönika – Sandra Nilsson

Externa bedömare för den pedagogiska akademien och 2020 års nya ETP-lärare – Thomas Olsson

Nätverk bland studenter – samtal med Annika Fjelkner

Boktips: Vägar till en god kultur – tillit, lärande och etik

Högskolepedagogiska kurser

Online seminars 2020

Externa bedömare för den pedagogiska akademien

THOMAS OLSSON, GENOMBROTET

Efter 2020-års ansöknings- och bedömningsprocess har fem nya lärare antagits till LTH:s Pedagogiska Akademi. Inför bedömningen 2018 infördes nya "Riktlinjer för antagning till LTHs Pedagogiska Akademi och erhållande av kompetensgraden Excellent Teaching Practitioner (ETP)". När det gäller bedömningsprocessen har bedömargruppen utökats med en extern bedömare (från ett annat lärosäte) och TLTH ges innan bedömningsprocessen startar möjlighet att yttra sig över de sökande lärarna med fokus på hur de fungerar i sin pedagogiska praktik i relationen med de studerande.

LTH har använt externa bedömare i bedömningsprocessen vid tre bedömningsomgångar och erfarenheterna är mycket goda. De externa bedömarena läser de sökandes portföljer och har en central roll under slutmötet med samtliga bedömare där årets bedömningsarbete och alla ansökningar diskuteras. De externa bedömarena har kommit från Uppsala universitet, Umeå universitet samt Norges arktiska universitet (Tromsø).

De externa bedömarena skriver en sammanfattande rapport och har haft synpunkter på, och resonerat kring, såväl bedömningsprocessen som enskilda ansökningar. LTH:s Pedagogiska Akademi är väl känd i Sverige och Norge och bedömarena visar genomgående ett högt förtroende för processen och lyfter fram LTH som en inspirationskälla för många lärosäten. Man diskuterar frågor som betydelsen av intervjuer, meritering som en kollektiv angelägenhet, den interna dialogen om lärande och undervisning, hur lokala kontexter påverkar olika sökande samt hur och när i processen externa sakkunniga bäst kan användas. Kriteriernas innehåll och utformning är en annan viktig fråga som behandlas och LTH kanske behöver fundera på om inte pedagogiskt ledarskap borde tydliggöras bättre och även hur man ser på mångsidighet i relation till undervisningskompetensen.

Maja Elmgren från Uppsala universitet avslutade bland annat sin rapport 2018 med att skriva: "Mitt sammanfattande intryck är att processen håller en hög kvalitet och att de sökande kan känna förtroende för att de får en rättvis bedömning. Det rådde också stor samstämmighet med mina preliminära bedömningar av ansökningarna, med de bedömningar som hade gjorts av bedömargruppen inför vårt gemensamma möte. Efter diskussionen hade jag inga betänkligheter att ställa mig bakom de slutgiltiga utlåtandena." och "Kollegial

bedömning kräver insikter i professionen och de sammanhang i vilka de som ska bedömas verkar. Det är därför en styrka att processen är väl integrerad med kollegor som har god kännedom om praktiken och förutsättningarna för pedagogisk verksamhet. Samtidigt bör den akademiska kollegiala bedömningen inte bli alltför intern. Därför ser jag mycket positivt på att LTH har valt att bjuda in en extern bedömare, och förordar att detta initiativ kommer att följas upp genom att nya externa bedömare, som kan ge sin syn på enskilda bedömningar och perspektiv på processen, inbjuds kommande år."

Läs mer om den Pedagogiska Akademien på hemsidan: <http://www.lth.se/genombrottet/lths-pedagogiska-akademi/>.

2020 års nya ETP-lärare

**ALEXANDER CEDERGREN,
INSTITUTIONEN FÖR BYGG- OCH MILJÖTEKNOLOGI.**

Alexander utgår från tre kärnprinciper för undervisning och studenters lärande. Genom att visa sitt eget intresse för ämnet, dela personliga upplevelser och insikter och förklara ämnets relevans för andra kurser och den framtida karriären stimulerar Alexander studenternas intresse och nyfikenhet och ökar därmed deras motivation. Nästa princip handlar om variation i undervisnings- och lärandeaktiviteter och här gäller det att ge studenterna möjligheter att uppfatta ett visst fenomen på olika sätt och från olika perspektiv. Alexander uppfattar konceptet variation i en vid mening och inkluderar variationer av aktiviteter, litteratur, exempel och vetenskapliga perspektiv. Den tredje principen är konstruktiv länkning som Alexander använder dels övergripande på kursnivå men ibland också på enskild lektionsnivå. Det hjälper studenterna att se hur olika moment passar in i en större helhet.

Alexander visar också på ett konstruktivt sätt hur han lyckats vända en misslyckad pedagogisk förändring till en utmanande upplevelse för utveckling och förändring. Det handlar om risker med samläsning mellan olika studentgrupper och Alexander analyserar, genom ett detaljerat och komplext pedagogiskt resonemang, möjliga orsaker till studenternas missnöje och han visar med kvalitativa indikatorer hur kvaliteten på lärandet, efter nya förändringar, har ökat.

ANNA PETERSSON, INSTITUTIONEN FÖR ARKITEKTUR OCH BYGGD MILJÖ

Anna undervisar i ämnet design. Hon strävar efter att utveckla studenternas kreativa förmåga och det pedagogiska upplägget bygger på såväl forskningsbaserat som problembaserat lärande. Kursuppgifter innehåller vanligen olika faser som handlar om forskning, form och utförande. Studenter upplever ofta osäkerheten i en kreativ designprocess som problematisk och de behöver kontinuerligt stöd av kursledare och handledare. Anna anser att det är viktigt att studenterna lär sig leva med osäkerheten och att de inte beslutar sig för en viss design alltför tidigt i den kreativa processen.

Processen som utvecklar en person inom en viss kultur (enculturation) innebär att studenter förvärvar värderingar och normer och att denna process förändrar dem och deras sätt att agera inom den, delvis nya, värld eller kultur som de blir en del av. Detta är en nödvändighet men det innebär också en risk att designstudenterna reproducerar likhet i stället för mångfald och innovation. Annas viktigaste undervisningsprincip innebär att hon vill motverka en begränsande och alltför snäv lärandeprocess genom att synliggöra outtalade normer och värderingar i designprocesser.

FRIDA SANDBERG, INSTITUTIONEN FÖR BIOMEDICINSK TEKNIK

Fridas viktigaste princip när det gäller undervisning handlar om motivation. Hon poängterar betydelsen av inre motivation och försöker utforma lärandeaktiviteter som är meningsfulla för studenter och som ofta innehåller kopplingar till problemställningar utanför akademien. Konstruktiv länkning mellan lärandemål, lärandeaktiviteter och examination är också viktig för Frida och speciellt olika typer av summativ och formativ bedömning. Frida är mån om en stödjande miljö för studenterna och hon anser att individuell feedback, även om det bara är några korta kommentarer, bidrar till att studenter känner sig sedda.

Frida har ett ingenjörsmässigt angreppssätt till pedagogisk utveckling. När problem upplevs hittar hon en lösning och sen utvärderar hon resultatet varefter lösningen justeras och så vidare. Frida arbetar med kvalitetsutveckling av programmet Medicin och Teknik, till exempel behovet av tillämpad matematik i olika kurser. Hon har även strategiskt vidareutvecklat CEQ-mötena genom att aktivt främja konstruktiva diskussioner om hur kurser kan utvecklas och förbättras.

MARIA FREDRIKSSON, INSTITUTIONEN FÖR BYGG- OCH MILJÖTEKNOLOGI

Maria vill undvika att studenterna hindras eller avskräcks av negativa tankar om att inte kunna lära sig och fokuserar därför på att uppmuntra studenterna och få dem att känna sig kompetenta. Maria poängterar att oklarhet leder till ytinriktat lärande och hon är noga med tydlighet och struktur i sina kurser. Hon ser som sin uppgift att ge studenterna goda förutsättningar för att lära sig ämnet genom strukturerad undervisning och kommunikation, design av uppgifter som stimulerar aktivitet samt genom att ställa rätt frågor och svara på studenters frågor så att deras intresse för ämnet ökar.

Maria anser att alltför omfattande kurslitteratur riskerar att studenterna antar en ytinriktad lärandestrategi. Hennes lösning är att tydliggöra förväntningarna genom att presentera förväntade läranderesultat för varje kapitel i boken. Detta har fungerat bra och leder till minskad osäkerhet om vad studenterna behöver lära sig. Maria diskuterar ett ämnesdidaktiskt problem som innebär att många studenter har svårt att förstå och tillämpa begreppet "sorptionsisoterm" och Maria har utvecklat ett experiment som leder till ett aktivt lärande med syftet att bättre förklara begreppet. Genom att visualisera hur mycket vatten olika material kan absorbera under olika förhållanden börjar studenterna fundera i nya banor och speciellt koppla sina iakttagelser till teorin vilket påtagligt ökar förståelsen.

FRANK WIKSTRÖM, MATEMATIKCENTRUM.

Frank är mycket intresserad av matematiskt språk och litteratur och diskuterar vikten av att studenterna lär sig att arbeta konstruktivt med kurslitteraturen. Litteraturen är ett viktigt stöd i läroprocessen framför allt inom mer abstrakta och teoretiska matematikkurser och Frank arbetar medvetet för att integrera föreläsningar och övningar med litteraturen.

Frank använder sig av en modell för abstrakt begreppsbildning som hjälp för att bättre förstå studenternas lärande i matematik. Den så kallade APOS-modellen består av fyra stadier som beskriver förståelsen av ett begrepp. Det första stadiet innebär förståelse genom handlingar, därefter ses handlingen som en process, sedan kan processen abstraheras till ett objekt, och slutligen kan handlingar, processer och objekt sammanlänkas med allmänna principer om ett begrepp till kognitiva scheman. Frank använder modellen som ett analytiskt verktyg i sitt pedagogiska utvecklingsarbete för att bättre anpassa undervisningen till studenternas förmåga att tillgodogöra sig svåra och abstrakta begrepp inom matematiken.

Nätverk bland studenter – en tillgång att hantera varsamt

SAMTAL MED ANNIKA FJELKNER, AV PER WARFVINGE

Hur kommer det sig att du blivit intresserad av nätverk bland studenterna och hur studenterna samverkar?

Jag drivs ju hela tiden av min erfarenhet som lärare och det jag har upplevt i klassrummet. Det jag velat undersöka är min upplevelse av att studenterna faktiskt får helt olika utbildningar, beroende på hur de väljer att engagera sig i programmet, lärarna och i andra studenter. En annan sak är att vi som lärare och ansvariga för program har en viss uppsättning verktyg som vi använder för att ändra, skruva och fixa med, men det som verkligen påverkar studenterna är nätverket runt omkring dem. När man står framför en grupp med tvåhundra studenter så kan man se de olika grupperingarna, och kulturen i de små grupperna har sina egna sanningar vilket ibland gör svårt det att nå fram.

Så det finns en kraft i de små studentgrupperna?

Det finns en stor kraft i dem! Om det finns en positiv kraft i nätverken kan de fungera som en magnet som drar studenterna framåt och genom deras utbildningsprogram. Men om en student är tveksam, har bristande engagemang och bakgrundskunskaper kan personen, beroende på vem de lär känna och börjar hänga med, antingen dras in i den positiva strömmen i programmet eller glida ut mot periferin.

Du har i din forskning studerat kopplingen mellan å ena sidan om de enskilda studenternas nätverk, gymnasiebetyg, språklig bakgrund etcetera och å andra sidan deras studieframgång.

Det är fortfarande så att förkunskaper och språklig bakgrund (här definierat som om man har två utrikesfödda föräldrar) är de starkaste prediktorerna för studieframgång. Hur starka nätverk man har kompenserar delvis för dessa, men inte fullt ut. Men att nätverka handlar väldigt mycket om hur engagerad studenten är i att vilja komma framåt i systemet. Så man nätverkar för att få tag i positiv information, att lära sig av andra, för att man verkligen vill bli ekonom eller vad det nu kan vara.

I dina studier definierar du tre olika typer nätverk: kompisskap, att man arbetar ihop eller att man utbyter information lite mer ostrukturerat. Blir studenterna kompisar för att ha nytta av det i sina studier?

De studenter som är medvetna nätverkare nätverkar också med kompisar för att de kan bli nyttiga, till exempel som framtida kolleger. Eller som någon man kan vända sig till för ett jobb, som referens eller som en kontakt framöver. Det är väldigt svårt att

Annika Fjelkner är universitetsadjunkt vid Högskolan Kristianstad, men också doktorand i Engineering Education vid LTH:s Centre for Engineering Education. Huvudhandledare är Torgny Roxå.

Annika har i sin forskning studerat de olika nätverk som skapas bland studenter på en treårig ekonomutbildningen. Hon bygger sina resultat på enkätsvar där studenterna fått ange relationen till samtliga andra studenter på programmet, samt på djupintervjuer av representativa studenter.

veta vilken relation som kommer först. Ibland blev de kompisar efter att ha tvingats ihop i ett grupparbete, ibland arbetade de ihop för att de kände varandra sen tidigare.

Så du såg stora skillnader i nätverkandet?

Ja, och man kan säga att det finns två dimensioner: den sociala framgången och den akademiska framgången. Några av dem som klarade det akademiska bra inom nominell tid, men utan att skapa starka nätverk, var inte alls nöjda med sin utbildning. De visade en viss uppgivenhet och besvikelse och ifrågasatte värdet av sin utbildning. Många av de studenter som hade svag social framgång med få vänskapskontakter och ännu färre som de arbetade tillsammans med, föll ifrån under utbildningen. De var perifera nätverk. I vårt fall sammanföll det med en invandrabakgrund, vilket indikerar ett tydligt integrationsproblem.

Finns det studenter som har starka sociala band men som ändå misslyckas med sina studier?

Ja, och dessa studenterna bidrar säkert på sitt sätt i grupparbeten etcetera, men klarar inte tentorna. Det finns forskning inom psykologin som visar att om man är för öppen och social påverkar det studieresultatet negativt.

Hur viktigt är relationen mellan lärarna och student?

Det finns en hel del forskning kring det. Det är viktigt att lärare eller någon annan officiell person tar dig på allvar, ser dig och signalerar för studenten att de har rätt att vara här. Vi tänker inte alltid på vilken makt vi har egentligen.

Du skriver om multiplexa relationer, att två studenter har flera typer av relation. Varför är de viktiga?

För mig finns det en sådan kraft i de små nätverken med flera former av relationer. Det verkliga lärandet sker där det finns multiplexa relationer, främst kompisskap kombinerat med att man arbetar strukturerat tillsammans. Baksidan med de här starka multiplexa relationerna är att när det går illa så kan det få stor negativ påverkan. De uniplexa kompisrelationerna kompletterar de multiplexa relationerna och gör det kul att komma till klassrummet.

Som lärare vill man ibland bryta upp de arbetsgrupper som studenterna självmant bildar. Vad vinner man och vad förlorar man med det?

Vi hävdar ju ofta att det är viktigt att man lär sig att arbeta med olika personer, för så är det i yrkeslivet. Men skillnaden är att i arbetslivet så sätter man medvetet samman team där medlemmarna har olika kompetenser. Så är det inte i skolarbete och därför kan arbete i nya konstellationer istället ge kvalitetsförsämringar. Vi bör skapa uppgifter där studenterna måste lösa uppgiften tillsammans, men splittrar grupperna vid redovisningarna.

Är det värt det?

Generellt behöver vi en större medvetenhet om varför vi har grupparbeten, vad vi kräver samt syftet med dem. Tidigt i en utbildning kan syftet vara att öva på att använda begrepp och modeller, men också att ska skapa kompisrelationer samt identifiera människor att arbeta med.

Har vi för mycket grupparbeten?

Jag tycker att vi har för mycket stora grupparbeten som bara tar resurser och energi från studenterna. Vi tänker oss att de ska arbeta i grupp, men i själva verket arbetar de individuellt och sätter bara samman de olika delarna.

Nu till något helt annat. I din forskning tar du upp begreppet centralitet. Vad är det?

Det är att en person som är väl förankrad i gruppens olika nätverk och har stort inflytande. Om de dessutom sitter som kontaktpersonen mellan olika mindre nätverk får de en stark makt. De kan avgöra om information sprids eller inte, men själva sitter de på mycket information. Vi vet att sådana personer kan ha en mycket starkt positiv, eller negativ, inverkan på gruppen.

I alla grupper och nätverk uppkommer konflikter. Hur hanteras de?

Om konflikter uppkommer i ett team med multiplexa relationer, så blir det en konflikt också på ett personligt plan. Om det inte finns starka vänskapsband hanterar man konflikten på ett mer intellektuellt plan. Men mellan kompisar kan konflikten bli djupare.

Som en trampmina i en kombinerad vänskaps- och arbetsrelation?

Det är precis det som är problemet med de multiplexa relationerna. Det är ju alltid problematiskt, antingen om konflikten är på arbetsplatsen som gör att du förlorar vänner eller om den uppkommer på det privata planet som gör att du förlorar någon att arbeta med.

Vilka tips vill du ge till lärare som har grupparbeten.

Vi ska mycket mer medvetet arbeta med utformningen av gruppuppgifter. Vid icke betygssatta arbeten tycker jag att man ska sätta sig med studentlistan och strategiskt sätta ihop grupper, och då bör man blanda så mycket som möjligt. Vid betygssatta arbeten ska man var mer försiktig, annars påverkas kvalitén negativt. Grupparbete som påverkar slutbetyget på en kurs straffar dessutom nästan alltid de svagare studenterna. Det blir ju väldigt snabbt så att man undviker Pelle, för han skriver så dåligt.

Nu sker mycket undervisning på distans. Vad ska vi tänka på?

På Högskolan Kristianstad, där jag arbetar är det många som bor på andra orter. Vi försöker forma grupper med studenter som bor nära varandra, och uppmuntra dem till att träffas fysiskt och bilda studienätverk. Det ökar chansen till att de ska skapa kompisnätverk. Vi tar också in alla studenter en gång i veckan och kör seminarier fysiskt för att de ska få möjlighet att träffas. Det finns studier som visar att om man på distanskurser bara kan skapa ett enda fysiskt möte i början så får det stor positiv effekt på resten av kursen.

Boktips

Vägar till en god kultur – Tillit, lärande och etik

(Komlitt förlag 2020) är skriven av Louise Bringselius på företagsekonomiska institutionen på Ekonomihögskolan vid Lunds universitet, där hon studerar ledning och styrning inom den offentliga sektorn.

I tider av oro och omprövning finns det ett stort behov av ett gott ledarskap. Bringselius har skrivit en lättillgänglig och praktiskt användbar bok om hur ledarskapet inom bland annat universiteten kan utvecklas. Hon visar på de positiva effekterna av en organisationskultur på tillit och etik, ofta i kontrast mot New Public Management (NPM).

Bringselius beskriver NPM som driven av en tro på konkurrens, belöningar, central planering och styrning med mätbara mål och resultatkrav. Med NPM blir kärnverksamheten toppstyrd, och inte utformad av medarbetare (t ex lärare) i dialog med medborgarna (de människor som ska ha nytta av olika offentliga tjänster, t ex våra studenter).

Kärnan i Bringselius argumentation är istället en vetenskapligt grundad tilltro till den kraft som finns i det *professionella omdömet*. Det definierar hon som "professionens förmåga att väga olika intressen mot varandra i komplexa frågor och fatta beslut med stöd av sin professionella kunskapsbas och erfarenhet". I vår värld kan det handla om hur vi undervisar, handleder, examinerar samt samverkar med studenter och kolleger.

Bringselius driver tesen att NPM har nått vägs ände, och att organisationer mår bra av större inslag av tillitsbaserad ledning och styrning. Med tillit ges medarbetare och medborgare möjlighet att gemensamt utveckla verksamheten baserat på kompetens, omdöme och inre motivation. Ett övergripande mål blir att organisationen ska utvecklas och präglas av lärande, snarare än att okritiskt möta centralt dikterade mål. En organisation präglad av tillit kan rymma många olika värderingar, åsikter och arbetssätt. Ja, att den *måste* inrymma en mångfald, annars blir organisationen inåtvänd och förstelnad och därmed allt mindre produktiv och relevant i samhället.

Men tillitsbaserat ledarskap betyder inte cheferna kapitulerar. Istället arbetar de aktivt med att skapa bra förutsättningar för kärnverksamheten, och hantera "regnet av styr signaler från högre nivåer" på ett klokt sätt. Men detta synsätt blir de bästa cheferna de som kommer inifrån kärnverksamheten. Bringselius vänder sig starkt mot att chefskap skulle vara en egen, generisk profession.

Anledningen till att jag tycker att boken bör läsas är att den forskning som presenteras formulerar och tydliggör hur en organisation som LTH kan ledas och utvecklas (även om jag tycker att LTH redan är starkt präglad av en tillitsbaserad ledningsfilosofi). Boken ger starka argument för att vidareutveckla det kollegiala samtalet på LTH.

Ett exempel på tillitsbaserad ledning på LTH är vårt kursutvärderingssystem, CEQ som är en process för att säkerställa att olika intressenter tar till vara sina erfarenheter och kompetenser för att göra undervisningen och våra utbildningar bättre. CEQ används dock inte av den centrala nivån för att bestraffa eller belöna (som vore naturligt med NPM) utan litar till att lärarnas är beredda att integrera kursutvärderingen med sitt professionella omdöme för att fatta beslut om hur kursen ska utvecklas.

Ett annat exempel är hur Coronakrisen har hanterats på LTH under våren 2020. Vi som var kursansvariga i läsperiod 4 behövde snabbt göra drastiska ändringar i undervisning och examination. Det gjorde vi utifrån några få riktlinjer, bra stöd och med överkomliga krav på dokumentation. Dessutom fanns en stark tro på lärarnas professionella omdöme, även i de mest turbulenta av tider.

På Genombrottet har Torgny Roxå, tillsammans med Katarina Mårtensson på AHU, under många år argumenterat för att pedagogisk utveckling främst sker i ett kollegialt sammanhang och att centrala diktat om undervisningsmetoder är av ondo. Detta resonemang är helt i linje med Bringselius forskning.

Men ett gediget professionellt omdöme kommer inte av sig själv. Det krävs givetvis ämneskunskaper, pedagogisk kunskap och erfarenhet samt en stödjande kultur. Ytterligare en pusselbit är Genombrottets kurser, seminarier, konsultstöd och konferenser som alla har som yttersta mål att utveckla det professionella omdömet hos LTH:s lärare.

Per Warfvinge

Högskolepedagogiska kurser

KURSER PÅ SVENSKA

HÖGSKOLEPEDAGOGISK INTRODUKTIONSKURS (3 VECKOR)

Kursen riktar sig främst till doktorander och nyanställda lärare och är en valbar kurs inom den behörighetsgivande högskolepedagogiska utbildningen, samt inom forskarutbildningen vid LTH. Kursen ger en introduktion till högskolepedagogik och aktuell forskning inom området. Många kursmoment bygger på deltagarnas egna erfarenheter, som knyts till pedagogisk teori. Kursen berör studenters lärande och situation, examinationens betydelse och mekanismer, olika undervisningsmetoder, kommunikation och lärarens roll. Kursen introducerar deltagarna i ett tänkande kring universitetspedagogiska frågor och därmed öka deras förmåga att fatta beslut i undervisningen som gagnar alla studenters lärande, och ge en grund att bygga vidare på som lärare.

UNDERVISNING FÖR AKTIVT LÄRANDE

Kursen vänder sig till lärare som vill utveckla sin undervisning ytterligare och som är nyfikna på hur studenter kan arbeta mer aktivt. En stor del av arbetet i kursen spenderas på ett utvecklingsprojekt baserat på den egna undervisningen. Kursen går igenom användningsområden och teori kring för aktiva lärförmer (som t.ex. quiz, kamratgranskning, samarbetsinläring och aktiva föreläsningar) samt användning av digitala verktyg och rum för aktivt lärande.

PROJEKTBASERAD KOLLEGIEKURS (3 VECKOR)

Projektbaserad kollegiekurs är en valbar kurs inom den behörighetsgivande högskolepedagogiska utbildningen vid LTH och vänder sig till grupper av lärare som delar samma pedagogiska och sociala sammanhang (ämne, kurs, institution etcetera) och som gemensamt vill fördjupa sig i gemensamma frågeställningar. Kursen ges på förfrågan i samarbete med den organisatoriska enheten där lärarna finns. Kursens huvuddel är ett projektarbete, som i normalfallet genomförs i grupp som en del i ambitionen att stärka det kollegiala samtalet.

DEN GODA FÖRELÄSNINGEN (2 ELLER 3 VECKOR)

Kursen riktar sig främst till lärare med föreläsningserfarenhet och helst skall deltagarna också ha egna föreläsningar under den tid som kursen går. Kursen tar upp för och nackdelar med föreläsningar som undervisningsform, samt ett antal konkreta metoder för hur föreläsningar kan genomföras och utvärderas. Syftet är

att deltagarna efter kursen skall ha fördjupat sin förståelse för undervisningsformen och dessutom praktiskt arbetat med att utveckla sina egna föreläsningar.

HANDLEDNING I TEORI OCH PRAKTIK (2 VECKOR)

Kursen vänder sig både till doktorander och till seniora lärare som handleder studenter på grundnivå och som vill lära sig mer om hur man som handledare kan stödja studenters lärande. Kursen utgår ifrån den kompetens som deltagarna själva har utvecklat genom sina professionella erfarenheter av att handleda studenter inom projekt- och examensarbeten. Olika aspekter av handledning diskuteras utifrån såväl teoretiska som praktiska perspektiv.

ÄMNESDIDAKTIK (3 VECKOR)

Kursens syfte är att introducera deltagarna i vetenskapliga metoder för att bättre kunna analysera och tolka studenternas lärande och kunskapsbildning i det egna ämnet.

SCENISKT FRAMFÖRANDE

Kursen syftar till att utveckla ditt kroppsspråk och din röstkontroll så att du blir säkrare och skickligare på att fånga en publik. Kursen ges i samarbete med Teaterhögskolan och kursledare är den välkände skådespelaren och pedagogen Harald Leander. Kursen kan maximalt ge 1 vecka BHU.

PROJEKTBASERAD HÖGSKOLEPEDAGOGISK KURS FÖR ADJUNGERADE PROFESSORER (1 VECKA)

Högskolepedagogisk kurs för adjungerade lärare är en kurs inom den behörighetsgivande högskolepedagogiska utbildningen vid LTH. Kursen är en variant av LTH:s översiktskurser i högskolepedagogik. Samtliga adjungerade lärare vid LTH har tillträde till kursen som ges på begäran.

COURSES IN ENGLISH

INTRODUCTION TO TEACHING AND LEARNING IN HIGHER EDUCATION (3 WEEKS)

This course introduces doctoral students and new teachers at LTH to current concepts of teaching and learning in higher education in order to develop your ability to improve student learning. It provides an introduction for further professional development as a university teacher. It is focused on students and their situation including students with special needs, the role of the teacher and his/her professional development, learning as a cognitive process, different teaching methods and their effect on students learning, assessment and its impact, evaluation at different levels and communication. This course is equivalent to Högskolepedagogisk introduktionskurs.

DOCENT (READERSHIP) COURSE (3 WEEKS)

The Docent course is a course in preparation for appointment as a Docent (Reader) at LTH as well as a qualifying course in teaching and learning in higher education at LTH. The course addresses topics of relevance for a future Docent at LTH, such as research supervision, doctoral education studies, academic conduct and ethics, scholarly standards, development of research teams and assessment of doctoral candidates.

DEVELOPING AND LEADING COURSES AT LTH (3 WEEKS)

Developing and leading courses at LTH is an elective course of the qualifying programme in teaching and learning in higher education and of third-cycle education at LTH. The course invites teachers who are currently or will be course coordinators at LTH and who are engaged in developing their pedagogical practice. The course deals with both pedagogical aspects and more formal aspects relevant for course coordinators. The course offers pedagogical inspiration for further development, as well as an opportunity for participants to strengthen their collegial networks and the general pedagogical discussion at LTH.

COMMUNICATING SCIENCE (3 WEEKS)

Communicating Science is an elective course of the qualifying program in teaching and learning in higher education and of third-cycle studies at LTH. The aim of the course is to prepare doctoral students and teaching staff at LTH for situations requiring communication of science. The course includes techniques of scientific presentation skills and feedback, voice and speech, poster presentations, rhetoric and the writing of popular science. The course consists of lectures, practical and individual exercises followed by group discussions and analysis.

USE OF VIDEO IN EDUCATION AND RESEARCH COMMUNICATION (3 WEEKS)

The course reaches out to teachers who want to develop their practice, and to researchers who look for new ways to reach out to the scientific community and the public. The content is: To formulate pedagogical challenges and communication objectives, multi-media theories, use and content of video, video as part of a course design (blended learning, flipped classroom), video platforms, design and production, production tools and software, legal aspects.

Inspirationskonferens 2021

LTH:s pedagogiska inspirationskonferens planerades att hållas på campus i Lund den 10 december 2020. I ljuset av FHM:s restriktioner är det inte aktuellt att hålla fast vid det datumet. Vi vill heller inte genomföra konferensen helt digitalt, eftersom Genombrottet vill stödja nätverkanter och spontana möten mellan lärare. Vi hoppas kunna genomföra konferensen under läsperiod 4, våren 2021. Det kommer säkert finnas många uppslag till bidrag med årets erfarenheter som grund. Börja planera för LTH:s pedagogiska inspirationskonferens 2021 redan idag!

Online seminars 2020

Jennifer Löfgreen and Jonas Månsson will give seminars 14.15-15.00 online about online teaching. Sign up via www.lth.se/genombrottet.

- 15 October: Flipping the classroom – strategies and reflections.
- 22 October: Lecturing in analog online – writing by hand.
- 29 October: Making good use of breakout rooms in Zoom lectures.

Kontakta Genombrottet

PEDAGOGISKA UTVECKLARE

Anders.Ahlberg@lth.lu.se, +46 (0)46 222 7155

Anna.Axelsson@cs.lth.se, +46 (0)46 222 9812

Roy.Andersson@cs.lth.se, +46 (0)46 222 4907

Christin.Lindholm@cs.lth.se +46 (0)42 356746

Jennifer.Lofgreen@lth.lu.se, +46 (0)46 222 0448

Jonas.Mansson@math.lth.se, +46 (0)46 222 0538

Sandra.Nilsson@cs.lth.se, +46 (0)46 222 0368

Thomas.Olsson@lth.lu.se, +46 (0)46 222 7690

Torgny.Roxa@lth.lu.se, +46 (0)46 222 9448

KURSANMÄLAN

Lisbeth.Tempte@kansli.lth.se

WEBBSIDA

www.lth.se/genombrottet

ANSVARIG UTGIVARE

Per.Warfvinge@chemeng.lth.se

Genombrottet är LTH:s pedagogiska utvecklingsenhet. Vi stödjer lärare, institutioner, program och ledning genom högskolepedagogisk utbildning, forskning, meritvärdering, konsulttjänster och genom att skapa mötesplatser.